

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Únor 2019

Náklady na vydání 8 Kč

**Co my, hříšní, dát ti smíme?
Málo pojme lidská dlaň.
Sami sebe nabízíme,
všechno naše tvým se staň.**

Dominik Duka: Pastýřský list k Novému roku 2019

O půlnoci, na rozhraní starého a nového roku, jsem sloužil mši sv. v mariánské poutní svatyni v Petrovicích u Rakovníka. Myslel jsem na vás, naše diecézany, ale zvlášť na kněze a farníky rakovnického vikariátu, na jeho obyvatele i samosprávu. V uplynulém roce stého výročí Československé republiky jsem tomuto regionu věnoval vizitační

návštěvy a chtěl bych všem poděkovat za podporu, ale také konstatovat, že posílili moji důvěru a víru v budoucnost. Ano, rakovnický okres je nadějí jak naší církve, tak naší země. Ptáte se proč? Pro obětavou práci a sílu nerezignovat. Podali mi důkaz o možné spolupráci napříč společnostmi a vydali svědectví o ochotě usilovat o budoucnost, v které víra, láska a naděje hrají svou roli. Křest, ale také i rané dětství prožívané s prarodiči, staly se pro mnohé motorem neuvěřitelně obětavé činnosti.

Vstoupili jsme do nového roku 2019 našeho letopočtu, jak znovu mnozí říkají. Čí je to letopočet? Náš? Pak to tedy znamená, že jsou pro nás Vánoce, narození Krista, důležitou událostí, a tak i rok 2019 bude příležitostí, abychom si tyto skutečnosti výrazněji připomněli a uvědomili.

První příležitostí bude lednové padesáté výročí sebeoběti studenta Jana Palacha. Ptejme se, nakolik jsme skutečně uchopili jeho výzvu. Oslovuje nás mladý člověk, který opravdu dokázal svou lásku k této zemi a našemu národu?

V květnu uplyne také padesát let od úmrtí kardinála Josefa Berana, mého předchůdce na stolci sv. Vojtěcha. Uplynulý rok, kdy jsem dovršil rozhodující datum 75 let, mně dal pochopit, co znamená být pražským arcibiskupem, primasem českým na stolci sv. Vojtěcha. V červnu uplyne sedmdesát let od proskribované události, kterou se stala Slavnost Božího Těla (Těla a Krve Páně), kterou v katedrále sv. Víta kardinál Beran nemohl dosloužit. Jsou nám již zcela lhostejné urážky Toho, podle kterého počítáme náš letopočet a dělíme dějiny na dobu před a po Kristu? Pokud ano, pak by nenávist a lež nad námi zvítězily. Dejme tedy svědectví o našem Pánu při slavnosti, kdy si

připomínáme Boží touhu být s námi, kdy Lásky a Pravda se staly Božím zjevením.

Po prázdninách a našich dovolených si připomeneme devadesáté výročí od svatováclavského milénia, tedy 1090 let od zavraždění sv. Václava, ale též devadesát let od dostavby naší katedrály! Je to výročí našeho panovníka, muže statečného, vzdělaného, majícího soucit s trpícími a opuštěnými. Je to model a symbol vlády, která je postavena na službě člověku. Dostavba nových varhan pro naši katedrálu, které zazní po provedené kolaudaci, je naším příspěvkem k veliké stavbě, kterou je svatovítský velechrám.

Na konci roku je před námi třicáté výročí listopadové sametové revoluce. Musíme konstatovat, že po tolika letech devastující diktatury, která uvedla společnost do morálního a ekonomického marasmu, to byli mladí lidé, studenti, kteří našli odvahu a s ní také naději a víru v možnou budoucnost, která bude založena na pravdivosti a přátelství, na úctě k druhému a ochotě pomáhat slabším. Byli to především divadelní umělci, herci, kteří pochopili, co znamená přetvářka, co znamená hrát roli, která se mi přičí a vystavuje mě nebezpečí, abych jí podlehl! Děkuji vám!

Mohli jsme vidět již shrbeného starce kardinála Františka Tomáška, který se tolikrát v životě musel ptát: „Proč?“ Který mohl klást Bohu otázku: „Proč?“. Tento muž víry a morálního charakteru, který se formoval v nekonečné řadě zkoušek, mohl říci slova, která platí a která chci opakovat: „Církev je na straně národa!“, a to i v širším slova smyslu. Každý pokřtěný, každý hledající pravdu, se smyslem pro čest, může opakovat tato slova, protože to jsou slova přátel Ježíše Krista, který rozdělil běh dějin, a tak můžeme i my dělit současnou společnost před a po Kristu. Naděje na změnu života má každý, protože Kristus je ten, který přichází k těm, kteří ztratili směr, kterým nebylo dáno, aby byli vychováni a poučováni v pravdě a lásce. Do tohoto roku navrácené svobody nás uvedla křehká dívka, statečná žena, dcera královská, sv. Anežka Česká. Její svatořečení se stalo signálem, že Bůh je s námi, Emanuel, to je jméno Toho, podle kterého počítáme náš letopočet.

Je tedy dostatek důvodů, aby zaznělo naše Te Deum. Naše chvála a dík Tomu, který je Pánem dějin, Stvořitelem kosmu a v Ježíši Kristu naším bratrem a přítelem. To je důvodem, proč v tradici této země můžeme oslovovat Boha spolu s Ježíšem Kristem: Otče náš. Na závěr chci i já poděkovat vám za podporu, pochopení a spolupráci v osmičkovém roce stého výročí vzniku

Československé republiky a poprosit vás o modlitbu a spolupráci v novém roce spásy 2019. Jen chci dodat slova Václava Havla z listopadu 2011: „Milá Anežko, děkujeme Ti za ochrannou ruku, kterou jsi nad námi držela 25. listopadu 1989. Prosím, měj ruku i nadále připravenou, třeba ji ještě budeme potřebovat.“

Spolu s otci biskupy Zdeňkem, Václavem a Karlem s prosbou k našim patronům sv. Václavovi, sv. Vojtěchovi, sv. Ludmile, sv. Anežce a všem svatým, kteří platili svým životem, mozoly a krví za život ve svobodě a míru v naší zemi, vyprošujeme vám Boží požehnání ve jménu Otce + i Syna + i Ducha Svatého +.

*Váš Dominik kardinál Duka, OP
arcibiskup pražský a primas český*

Čoklové mi ukázali něco důležitého

NEHCI žádného psa! Tak se nažer a klid'!

V průběhu let jsme měli několik psů, ale dva z nich jsou v mých vzpomínkách stále jako živí. Jmenovali se Máma a Archie.

Máma přišla na náš dvůr původně asi umřít hladu, když jsme s manželem žili v Libérii. Viděla jsem, jak se kůží potažená kostra zhroutila na hranici našeho pozemku. V tu chvíli jsem cítila zoufalství a vztek. Další z řady západoafrických tragédií, se kterou jsem nemohla nic udělat. Pomyslela jsem si: zase jeden z trýznivých důkazů lidské krutosti a nepřátelství narušené přírody.

Chtěla jsem, aby se sebrala a posla někde jinde. Což neudělala. A já našťvaná – jsem jejím směrem hodila nějaký starý chleba a zavřela jsem se doma. Dalšího dne se fena posunula o maličko blíž ke dveřím: tentokrát jsem nemusela házet jídlo tak daleko a tak jsem jí při té příležitosti řekla: „Já NEHCI žádného psa, je to jasné? Najez se a pak se odsud klid'!“

Za týden byla už na verandě. Vypadala mnohem líp a vypadalo to, že je mou přítomností potěšena. Zřejmě ji předtím nikdo úmyslně nekrmil. Liberijci

v našem městě nedělali se psy nic jiného, než že na ně házeli kameny, když se k nim přiblížili až moc. Většina zvířat proto byli divocí, vztekli podvrtači. Tato fena ale vůči nám žádný vztek nepocitovala. Byla odhodlaná žít na naší terase, tak jsme jí dali jméno – Máma, protože bylo jasné, že nedávno měla štěňata.

Někdy tou dobou jsem si koupila plechovku s etiketou „Vídeňské párky“. Nedaly se jíst, a tak jsem jeden párek přinesla na terasu pro Mámu. Nikdy předtím jí asi nikdo párky nedal, dokonce ani tak hnusné, jako byly tyhle. Když jsem jí jeden podávala, nevěřícně se na mě podívala – to přece nemohlo být pro ni! Protože si párek sama nechtěla vzít, položila jsem ho přes její přední packy. Dokonce i pak tam seděla dost dlouho, než jsme vešli zase dovnitř, přinesli si foták a vyfotili ji, jak v úžasu zírá na nádheru párků. Nakonec, když byla přesvědčená, že smí, je snědla.

Fena jménem Máma s námi žila rok. Každý den se mnou chodila do vzdělávacího centra, kde jsem pracovala, a pak se vyhoupla na terasu a čekala na mě. Večer se mnou chodila na hodiny školení pro učitele, kde jsem vyučovala. Vždycky se tam stočila do klubíčka pod lavici. Každý ve městě mohl snadno zjistit, kde jsem, podle toho, jestli viděl venku psa, nebo ne.

Přibrala na váze a její vystouplá žebra se vyplnila masem, ale nikdy nebyla hezká – měla netopýří uši, špičatý nos a nehezkou karamelovou barvu. Pro místní psí dobyvatele ale byla hezká dost a brzy jsme měli v krabici na verandě štěňata. Byla jim dobrou mámou. /.../

V našem městě pak jednou vypukla epidemie psinky. Naše Máma onemocněla a během 36 hodin byla mrtvá. Poslední hodiny svého života ležela na verandě, tam, kde byla doma, natažená na boku, a v agónii lapala po vzduchu. Nemohla jsem dělat nic, než bezmocně truchlit a vztekat se. Naklonila jsem se nad ni a hladila jí po hlavě: poslední, co udělala, bylo, že na mě zavrtěla ocasem.

A teď máme Archieho. Je to shetlandský ovčák, kterého jsme dostali od organizace pro záchranu psů. Přijali jsme ho mezi sebe v září. Nejdřív byl vystrašený úplně ze všeho. Museli jsme ho nechávat na vodítku i doma, abychom ho mohli v případě potřeby chytit. On ale zoufale toužil po lásce a teď už se k nám tulí na sedačce a dává najevo svou spokojenost a úlevu z toho, že je v bezpečí s někým, kdo není nebezpečný. Když píšu tuto povídku,

sedí pod mým počítačovým stolkem, a když vstanu, bude všude chodit za mnou.

Slovo „pes“ je i nadávka, ale...

Slovo „pes“ je skoro ve všech kulturách nadávka. Určitě existují psi, které jsem ráda neměla. Psi mě několikrát vyděsili, pokousali a obtěžovali. Psi mají blechy a nepříjemné návyky. To všechno chápu. Ale naši psi, zvláště pak Máma a Archie mi lépe než jakékoli pojednání nebo kázání názorně ukázali co to znamená víra, naděje a láska.

Psi mi ukázali, co to znamená věřit

Schopnost věřit, že po celoživotním týrání se něco může změnit, že někdo může být jiný. Víru, že minulá zkušenost nemusí vždycky omezovat budoucí možnosti. Měli důvěru ve mně – v člověka, který je často otrávený, netrpělivý a rezistentní vůči sentimentalitě. Jejich důvěra mě přiměla jednat více jako ten člověk, jakým si mysleli, že jsem.

Šťastného psa výstižně popisuje slovo naděje

Naděje je zcela jistě určující charakteristikou šťastného psa. Každý svůj bdělý okamžik tráví v radostném očekávání: Jídlo? Jídlo? Jídlo? Jídlo?! Pohlázení? Pohlázení? Pohlázení?! Procházka? Procházka? PROCHÁZKA?!

Jenom fyzická smrt ukončí jeho naději na štěstí, a dokonce i tehdy, na prahu smrti, lze jeho pozornost odvést od neodvratného umírání ještě jednou poslední nadějí: Pohlázení? P o h l a z e n í ?

A láska

Čím jsem si já zasloužila lásku těchto nádherných tvorů? Lásku, která se projevuje neustálým odpouštěním bez jakýchkoliv otázek a zášti. Lásku, která má radost z mé pouhé přítomnosti. Lásku, která zapomíná na sebe a vidí jen druhého.

Bože věrný a dobrý, děkuji ti za tvou společnost. Našla jsem ji v neobvyklé formě. Je snad toto přátelství připomínkou ráje, předobrazem tvého království, jež přichází? Dej, ať se připravím na nové nebe a novou zemi tím, že se ve víře, naději a lásce stanu podobnější našim psům. Amen.

Podle knihy: Damaris Zehnerová, Šťavnatá chuť všednosti

Pro děti

UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU

Doplň do textu správná slova a obrázek vybarvi!

Marie s Josefem šli do Jeruzaléma do _____. Nesli s sebou malého _____, protože bylo zvykem Hospodinu obětovat dvě _____. Najednou k nim přišel starý muž, jmenoval se _____. Byl to prorok a dlouho toužil dítětko uvidět na vlastní oči. Vzal Ježíška do rukou a řekl: „Tohle dítě bude _____ pro všechny národy!“ Byla tam také stará žena, jmenovala se _____. Také ona se radovala a _____, že viděla _____.

Protože Simeon v chrámu nazval Ježíše „světlem světa“, posvěcuje se v tento den při bohoslužbě _____.

Svátky v únoru

Stolec sv. Petra

Svátek 22. února

Svátek se týká památky první biskupské katedry Kristova náměstka. Zprvu jejím místem bylo syrské hlavní město Antiochie a teprve později přesídlil Petr do Říma, střediska tehdejší kultury, aby odtud vládl Kristus.

Biskupský stolec je symbolem učitelského, kněžského a pastýřského poslání. Petrův je k tomu navíc znamením jednoty církve, založené na apoštolech.

Znovu si připomínáme, že Kristova církev povstává z pevnosti Petrovy víry.

Hodnost pro zachování víry a jednoty

Dnes si připomínáme mimořádnou hodnost, kterou Pán Ježíš svěril Petrovi k zachování víry a jednoty božího lidu. Nejde tedy o vlastní hmotný stolec, ale o funkci, pro kterou se stal sv. Petr a jeho následovníci na římském biskupském stolci hlavou apoštolského sboru a vrchními pastýři celé Církve.

Svátek v Římě slavený od IV. století v den 11. 2. souvisí s tradicí, že v ten den se Petr ujal správy římského biskupství. Po určitou dobu byl kvůli postním obdobím slaven už v lednu a v tento den byl připomínán antiochijský stolec, ale pokoncilní liturgická obnova vrátila svátek na původní den.

Zaměříme zpět pozornost na obsah svátku. Sv. Cyprián ve 3. stol. napsal: „Je jeden Bůh, jeden Kristus, jedna Církev a jeden stolec založený na Petrovi Kristovým slovem.“

Ježíš jako hlava a zakladatel své církve pro ni ustanovil z právního pohledu směrodatné vedení. Víme, že jednal z rozhodnutí Otce. K rozjímání nám mohou posloužit dvě místa Nového zákona, která mluví o založení církve vedené jedním, a to konkrétním člověkem. Prvním místem je příslib, kterému předchází Ježíšova otázka k apoštolům: „Za koho mě pokládáte vy?“ A Petr v horlivosti odpověděl za všechny: „Ty jsi Mesiáš,“ tedy ten, kterého předpověděli proroci. A k tomu dodal: „Syn Boha živého.“ Toto vyznání víry

v Kristovu Božskou přirozenost nepocházelo z lidského poznání, jak Ježíš řekl, ale vyšlo od Otce, proto ukazuje na Petrovo vyvolení (srov. Mt 16,13–17). Ježíš pak na Petrovo vyznání odpovídá: „A já ti říkám: Ty jsi Petr Skála a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou. Tobě dám klíče od nebeského království; co svážeš na zemi, bude svázáno v nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno v nebi“ (Mt 16,18–19). Toto místo nám ukazuje Petrův úřad s všeobecnou mocí rozhodovat. To, že církev svěřená Petrovi a na něm vybudovaná jako na pevné skále nezanikne, znamená pokračování Petrova úřadu i po jeho smrti.

Uvedení Petra do úřadu se událo u Tiberiadského jezera, kde Ježíš po svém zmrtvýchvstání třikrát položil Petrovi otázku: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Na Petrovo vyznání lásky, kterou od něho Ježíš vyžadoval ve větší míře, odpovídal: „Pas moje beránky!“ „Pas moje ovce!“ (Jan 21,16). Dříve Ježíš v podobenství uváděl sám sebe jako dobrého pastýře, který dává život za své ovce. K podobenství použil aktuálního povolání, které mělo své riziko. U Tiberiadského jezera Ježíš předal vedení církve jako pastýřský úřad Petrovi a tím i jeho nástupcům, neboť jemu zároveň předpověděl smrt. Ovce a beránci představují celé stádo, tedy všechny, kdo přijmou Krista. Všichni zde na zemi jsme střídáni dalšími generacemi. Trvání církve, předpověděné v evangeliu (Mt 16,18), však platí. Její vedení je vázáno vždy na stále nově nastupujícího pastýře všech. Jeho hodnost a funkce má sloužit k zachování víry a jednoty.

Modlitba

"Všemohoucí Bože, tys založil svou církev na pevné skále Petrova vyznání; chraň ji a nedopust', aby se zmítala uprostřed bouří a zmatků. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

Žij tak, jako kdyby byl tento den tvým posledním.

**Ráno je nejisté, včerejšek ti už nepatří,
pouze dnešek je tvým.**

sv. Maxmilián Maria Kolbe

Ze života farnosti

Taneční večírek farnosti

V pátek **22. února 2019 od 19:30** se v prostorách podniku „**Na vývoji**“ uskuteční taneční večírek

farnosti. K tanci a poslechu bude hrát kapela **Profil** a plánuje se drobný doprovodný program. **Místenky** jsou k dostání za 150 Kč u Michala Rybníčka (michalryb@post.cz, tel. 604 279 870). Při večírku uspořádáme **tombolu**, jejíž výnos půjde na vybavení farní besídky. Prosíme proto vás, kteří byste chtěli něčím přispět, abyste kontaktovali Barboru Fuksovou, e-mail fuksovabarbora@seznam.cz, tel. 608 825 557. Kromě hmotných darů můžete nabídnout i poukazy na společný zážitek, např. oběd u vás, společný výlet nebo představení vašeho koníčku.

V sobotu 2. února oslaví své narozeniny pan kaplan P. Lukáš Okurka. Vyprošujeme mu Boží požehnání, ochranu Panny Marie a pomoc Ducha Svatého pro celou jeho budoucí kněžskou službu.

Farní charita Vlašim

Program únor 2019

5. 2. 2019 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

6. 2. 2019 – 16:00 – Posezení u kávy pro pečující

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

7. 2. 2019 – 14:00 – Přednáška PhDr. Ireny Lesové

Téma: Celoživotní onemocnění

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

12. 2. 2019 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

13. 2. 2019 – 13:30 – Univerzita třetího věku

Geometrie v architektuře a malířství

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

14. 2. 2019 – 14:00 – Klub seniorů – Drátování

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

19. 2. 2019 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

20. 2. 2019 – 13:30 – Univerzita třetího věku

Meteorologie a současná společnost

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

21. 2. 2019 – 14:00 – Klub seniorů – Arteterapie

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

26. 2. 2019 – 14:00 – Trénování paměti

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

28. 2. 2018 – 14:00 – Klub seniorů – Panenky kiwanis

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

28. 2. 2018 – 19:00 – Folkový klub – Michal Bystrov

místo: Klubovna FCH Vlašim, Na Valech 322

Výstava Tříkrálové pomáhání 2019

Přijďte se podívat „naživo“ na výstavu výtvarných děl zaslaných do 5. ročníku výtvarné soutěže "Tříkrálové pomáhání" – tentokrát na téma „Jak se bude pomáhat v komunitním centru.“

Místo: Kulturní dům Blaník, Vlašim

Termín: 12. 2. 2019, 8:00 – 21. 2. 2019, 17:00

Benefiční koncert „Děkujeme Vám 2019“

Koncert pořádáme jako **poděkování dobrovolníkům a dárcům Tříkrálové sbírky**. Nejprve budou předány ceny vítězům výtvarné soutěže „Tříkrálové pomáhání 2019“ a těm, kteří tipovali výsledek Tříkrálové sbírky 2019 v našem regionu. Během koncertu bude probíhat také **bohatý doprovodný program**: aktivity pro děti na téma Jak se staví sen, výstava výtvarných děl zaslaných do soutěže „Tříkrálové pomáhání 2019“, Misijní jarmark®, občerstvení a mnohé další. **Výtěžek koncertu** půjde na vybudování Komunitního centra a zázemí sociálních a zdravotních služeb FCH Vlašim.

Místo: Kulturní dům Blaník, Vlašim

Termín: 16. 2. 2019, 15:00 – 17:30

Folkový klub ve Vlašimi

Naše město má bohatou historii i současnost, vzdělávání, kulturu a sport. Další nabídkou, se kterou přichází Farní charita Vlašim, je Folkový klub. Svá vystoupení zde budou mít písničkáři a písničkářky. Bude se jednat o pravidelné koncerty, které se budou konat každý čtvrtý čtvrtek v měsíci od ledna do května. Začátky byly stanoveny na 19 hodin. Věříme, že si klub nalezne své posluchače a příznivce. Potom by koncerty pokračovaly i v podzimním období.

A místo konání? Charitní klubovna Na Valech nabízí komorní prostředí, proto také dáváme přednost písničkářům před kapelami. Protože prostory jsou omezené, zájemcům nabízíme permanentní DÁRKOVÝ POUKAZ pro jednu nebo dvě osoby. Poukazy jsou za zvýhodněnou cenu. K dostání jsou v sídle Farní charity v Lidické ulici 1715.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 15. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim